

BİR KAVİM KENDİNİ DEĞİŞTİRMEDİKÇE...

Bir ülkede halk hükümdara karşı ayaklanır. Haklıdırlar da.. Ne adalet, ne düzen kalmıştır ülkede..

Hükümdar ayaklanan halkı meydandaki büyük bir havuzun etrafında toplar ve bir konuşma yapar:

- Eğer isterseniz benden çok kolay bir şekilde kurtulabilirsiniz. Böyle isyan etmenize hiç gerek yok. Şimdi ben bu havuzu boşalttıracam üzerini de kapattıracağım. Sizden tek isteğim, bu havuzu süt ile doldurmanız. Herkes gece yarısından sonra bu havuza tek başına bir kova süt dökcek. Ama herkes.. Kimse kimseyi görmeyecek. Güneş doğarken hepiniz burada olun. Havuz süt ile dolduğunda ben tahtı bırakıp gideceğim.

Ertesi gün sabah olur, herkes sevinçle havuzun başına toplanır. Öyle ya, artık bu düzenbaz hükümdardan kurtulacaklardır. Hükümdar da gelir ve üzeri kapalı havuz açılır.

Bir de ne görsünler? Havuz dolmuştur. Ama süttten çok su doludur. Çünkü herkes aynı şeyi düşünmüştür. "Onca süttün içinde benim döktüğüm bir kova suyu kim farkedecek?"

Hükümdar konuşur:

- Gördünüz mü? Siz ne iseniz, ben de oyum.

Siz düzenbaz olduğunuz için, içinizden kimi seçerseniz seçin, sonuç hiçbir zaman değişmeyecek. O yüzden ben tahtımda kalıyorum. Siz de layık olduğunuz sistemin içinde.."

Bir kavim kendini değiştirmedeği müddetçe (değişim için üzerlerine düşen sorumlulukları yapmadıkları, o cesareti göstermedikleri sürece) Allah da onların durumunu (ve idaresini) değiştirmez. (Ra'd Suresi - 11. Ayet)

(Alıntı)